JavaScriptin staattinen tyypittäminen

LuK -tutkielma Turun yliopisto Tulevaisuuden teknologioiden laitos Tietojenkäsittelytiede 2017 Oskari Noppa

Sisältö

1	Joho	lanto	1
2	Peru	ıskäsitteitä	3
	2.1	Tyyppijärjestelmien luokitteleminen	3
	2.2	ECMA-262, EcmaScript ja JavaScript	4
	2.3	TypeScript	5
	2.4	Flow	5
	2.5	Closure-kääntäjä	6
3	JavaScript-ohjelman muuttaminen staattisesti tyyppitarkastetuksi		
	3.1	Tyyppiannotaatiot	7
	3.2	Ohjelman kääntäminen ennen suorittamista	9
	3.3	Työkalun vaiheittainen käyttöönotto	11
4	Virl	neiden havaitseminen	13
	4.1	Virheiden havaitseminen	13
	4.2	Ohjelman optimointi käännösvaiheessa	15
	4.3	Tyyppimäärittelyt dokumentaationa	16
5	Ong	gelmat JavaScriptin staattisessa tyypittämisessä	18
	5.1	Luotettavuus, täydellisyys ja käytännöllisyys	18

6	Yhteenveto	20
Lä	hdeluettelo	21

Johdanto

Kaikenlaisen ohjelmoinnin keskiössä on data ja yksi tärkeimmistä datan ominaisuuksista on sen tyyppi. Muuttuja "nimi" voi olla datatyypiltään teksti ja muuttuja "ikä" voi olla numero, eikä näitä kahta voi huolettomasti sekoittaa. Ohjelman tila ei ole järkevä jos se sanoo henkilön iän olevan "Matti". Ohjelmointikielet voidaan hyvin karkeasti jakaa kahteen sen mukaan miten ja missä vaiheessa niissä käsitellään muuttujien tyyppejä.

Staattisesti tyypitetyiksi kutsutaan kieliä jotka vaativat että ohjelman käsittelemien tietorakenteiden tyypit on tulkittavissa käännös aikana, eli jo ennen ohjelman suorittamista. Lähes aina ohjelmointikieli saa tämän tiedon tietotyypeistä vaatimalla koodiin erityisiä tyyppimäärittelyitä. Ohjelman koodissa voitaisiin esimerkiksi määrittää että henkilön ikä on aina numero. Tällöin ohjelmointikielen kääntäjään rakennetut tarkistukset voivat vahtia jo ennen koodin suorittamista ettei ohjelmoija virheellisesti yritä asettaa henkilön iäksi tekstiä tai mitään muutakaan ei-numeerista arvoa. Dynaamisesti tyypitetyissä kielissä sen sijaan vastuu oikeiden tietotyyppien käyttämisestä jätetään ohjelmoijalle, kieli ei vaadi kehittäjältä tyyppien eksplisiittistä määrittämistä eikä niiden oikeellisuutta tarkasteta ainakaan ennen ohjelman suorittamista.

Kyseessä on kielen suunnittelullinen valinta. Kielen dynaaminen tyypittäminen vaatii yleensä vähemmän varsinaisen koodin kirjoittamista saman tuloksen saavuttamiseksi, sillä erillisiä tyyppimäärittelyitä ei tarvitse kirjoittaa. Toisaalta staattinen tyypitys mah-

LUKU 1. JOHDANTO 2

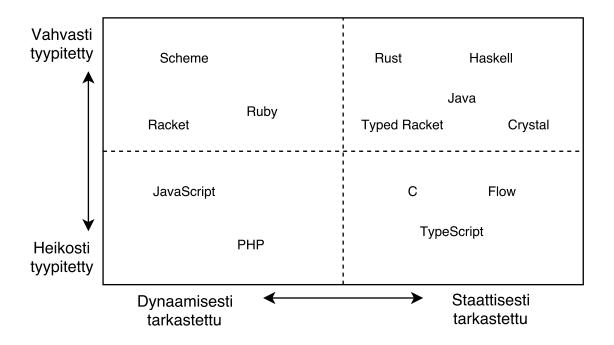
dollistaa monia hyödyllisiä kehitystyökaluja ja auttaa poistamaan väärien tietotyyppien käyttämisestä johtuvan bugien osajoukon. Kielen suunnittelijan on löydettävä haluamansa tasapaino kielen ominaisuuksien välillä ja arvioitava mikä on parhaaksi niihin käyttötarkoituksiin joihin kielen on tarkoitus hyvin soveltua.

Peruskäsitteitä

2.1 Tyyppijärjestelmien luokitteleminen

Ohjelmointikielten tyyppijärjestelmien jakaminen staattisesti ja dynaamisesti tyyppitarkastettuihin perustuu ohjelman kehitysvaiheeseen, jossa tarkastaminen tapahtuu. Staattisella tyyppitarkastamisella viitataan ohjelman tyyppien analyysiin ennen ohjelman suorittamista, esimerkiksi käännösaikana, kun taas dynaaminen tyyppitarkastus varmistaa arvojen tyyppien oikeellisuuden ohjelmaa suoritettaessa. Tyyppijärjestelmät voidaan jaotella myös muiden ominaisuuksien perusteella esimerkiksi vahvoihin ja heikkoihin tyyppijärjestelmiin. Näiden termien merkitys ei ole tarkasti määritelty, mutta yleisesti niillä viitataan tapaan, jolla kieli käsittelee tarkoitetusta poikkeavat, virheelliset tyypit [1]. Vahvasti tyypitetyssä kielessä tietyn tyyppisen muuttujan vääränlainen käsittely aiheuttaisi käännös- tai ajonaikaisen virheen, kun taas heikosti tyypitetyssä kielessä arvolle voitaisiin tehdä implisiittisiä tyyppimuunnoksia niiden yhteensopivuuden saavuttamiseksi.

JavaScript on dynaamisesti tarkastettu, heikosti tyypitetty kieli. Esimerkiksi ohjelma "teksti".potenssiin(3) antaa staattisesti tyyppitarkastetussa kielessä virheen jo käännösaikana, mikäli metodia potenssiin ei ole tekstityyppisille arvoille määritetty. JavaScriptiä suorittava ympäristö sen sijaan hyväksyisi ohjelman ja sallisi sen suorittamisen. Virhe olemattoman metodin kutsumisesta ilmenisi vasta, jos kyseinen virheen

Kuva 2.1: Tyyppijärjestelmät eri ohjelmointikielissä

sisältävä koodi suoritetaan. Lisäksi esimerkiksi ilmaisu "teksti" + 2 ei aiheuttaisi virhettä edes suoritusaikana, sillä heikoille tyyppijärjestelmille ominaisesti JavaScript muuttaisi numeron 2 tekstimuotoon ennen summausoperaation arviointia. Tässä tutkielmassa keskitytään lähinnä JavaScriptin tyyppien staattiseen ja dynaamiseen, eli käytännössä käännös- ja ajonaikaiseen tarkastamiseen. Eräät esitellyistä työkaluista myös tiukentavat kielen sallimia operaatioita siten, että esimerkiksi yllä esitettyä "teksti" + 2 ohjelmaa ei enää sallittaisi. Monia muita heikoille tyyppijärjestelmille tavallisia ominaisuuksia jää kuitenkin tarkistamatta.

2.2 ECMA-262, EcmaScript ja JavaScript

EcmaScript on ECMA-262 standardin määrittelemä ohjelmointikieli [2, 3], jonka kehityksestä vastaa organisaatio Ecma International. *JavaScript* puolestaan on Oraclen omistama tavaramerkki jolla viitataan EcmaScript-kielen osittaisiin tai täydellisiin toteutuksiin[2]. Historiallisista syistä termejä "JavaScript" ja "EcmaScript" käytetään usein keskenään

vaihtokelpoisesti. Tässä tutkielmassa termillä "JavaScript" viitataan ECMA-262:n kahdeksannen version mukaiseen EcmaScriptiin, jota kutsutaan myös nimellä EcmaScript 2017.

2.3 TypeScript

TypeScript on Microsoftin luoma ohjelmointikieli, jonka tarkoitus on auttaa JavaScriptohjelmien kehitystä staattisen tyyppijärjestelmän avulla. Se on EcmaScriptin ylijoukko (superset) [4] ja jatkaa JavaScriptin syntaksia tyyppimäärittelyihin käytettävällä annotaatiosyntaksilla. Jokainen validi JavaScript-ohjelma on syntaksiltaan ja ajonaikaiselta käyttäytymiseltään validi TypeScript-ohjelma. TypeScript kuitenkin lisää kehitykseen käännösvaiheen, jossa ohjelman tyyppien oikeellisuus tarkastetaan staattisesti. TypeScript-koodi käännetään JavaScriptiksi, joka puolestaan voidaan suorittaa selaimissa tai muissa JavaScriptin suoritusympäristöissä. TypeScript-kääntäjän voi myös määrittää muokkaamaan tulostettava koodi yhteensopivaksi vanhojen EcmaScript-standardien kanssa, mikä on hyödyllistä, jos ohjelman on tarkoitus tukea sellaisia suoritusympäristöjä, jotka eivät tue uusinta EcmaScriptin versiota.

2.4 Flow

Flow on Facebookin kehittämä työkalu, joka TypeScriptin tavoin jatkaa JavaScriptin syntaksia staattisesti tarkastettavilla tyyppimäärittelyillä. Flow itsessään ei sisällä kääntäjää, vaan keskittyy yksinomaan ohjelman tyyppiturvallisuuden tarkastamiseen. Koodiin lisätyt tyyppimääritykset on kuitenkin poistettava ennen kuin JavaScript-ohjelma voidaan suorittaa. Tähän tarkoitukseen voidaan käyttää esimerkiksi Babel-kääntäjää, joka poistaa Flowtyyppimäärittelyt ja muokkaa JavaScript-koodin yhteensopivaksi toivotun EcmaScriptversion kanssa [5].

2.5 Closure-kääntäjä

Googlen Closure-kääntäjä on käännöstyökalu, jonka pääasiallinen tarkoitus on minimoida ja optimoida JavaScript-koodia käännösvaiheessa ennen tuotantoon siirtämistä. Closure sisältää kuitenkin myös tuen tyyppivirheiden tarkastamiselle käännösvaiheessa [6]. Tyypit annotoidaan erityisellä JSDoc-pohjaisilla dokumentaatiokommenteilla. Koska annotaatiot ovat kommenteissa eivätkä erityisenä syntaksina muun suoritettavan koodin joukossa, Closure-annotoitua JavaScriptiä ei tarvitse kääntää ennen sen suorittamista [7].

JavaScript-ohjelman muuttaminen staattisesti tyyppitarkastetuksi

3.1 Tyyppiannotaatiot

Tyyppijärjestelmä voi päätellä muuttujan sallitun tyypin automaattisesti päättelemällä tai kieleen sisältyvien eksplisiittisten tyyppimäärittelyjen perusteella. Kaikki kolme tässä tutkielmassa esiteltyä JavaScriptin staattiseen tyyppitarkastukseen tarkoitettua työkalua päättelevät muuttujien tyyppejä automaattisesti, mutta vaativat paikoitellen myös eksplisiittisiä määrityksiä. Closure-kääntäjä lukee tyyppimääritykset JSDoc-tyylisistä dokumentaatiokommenteista [7].

```
1 /**
2 * @param {!Array<Ostos>} ostokset
3 * @return {number} Ostosten yhteenlaskettu hinta
4 */
5 function ostoskorinHinta(ostokset) {
6  let summa = 0;
7  for (const ostos of ostokset) summa += ostos.hinta;
8  return summa;
9 }
```

Listaus 3.1: Esimerkki Closure-annotaatiosta funktiolle

Listauksessa 3.1 ostoskorinHinta -funktion tyyppimäärittely on toteutettu sen yläpuolella olevilla kommenteilla, jotka määrittävät tyypin ostokset parametrille sekä funktion palautusarvolle. TypeScript ja Flow puolestaan jatkavat ECMA-262 -spesifikaatiota erityisellä syntaksilla tyyppien eksplisiittistä määrittämistä varten.

```
1 function ostoskorinHinta(ostokset: Ostos[]): number {
```

Listaus 3.2: Esimerkki Flow tai TypeScript annotaatiosta funktiolle

Flow ja TypeScript -esimerkeissä 3.2 tyyppiannotaatiot ovat osana koodia, mikä tekee ohjelmasta yhteensopimattoman tavallisen JavaScriptin kanssa. Ohjelma on käännettävä JavaScriptiksi ennen suorittamista. Annotaatioiden syntaksi ja merkitys ei myöskään ole välttämättä suoraan selvä JavaScript-ohjelmoijalle, joka pahimmassa tapauksessa voi kokea lisätyt tyyppimäärittelyt vaikeasti luettavina.

Closuren annotaatiot on sijoitettu kommentteihin, joten niillä ei ole ajonaikaista vaikutusta ja ohjelma on täten sellaisenaan hyväksyttävää JavaScriptiä. Toisaalta tyyppiannotaatioiden määrittely kommenteissa voi olla runsassanaista ja hankalaa, mikä kasvattaa niiden kirjoittamiseen vaadittua työmäärää [4, 8].

Aiemmassa esimerkissä esitelty tyyppi Ostos pitäisi määritellä Closurea varten muiden annotaatioiden tapaan dokumentaatiokommentteja käyttäen:

```
1  /**
2  * @typedef {{
3  *    nimi: string,
4  *    hinta: number
5  * }}
6  */
7  let Ostos;
```

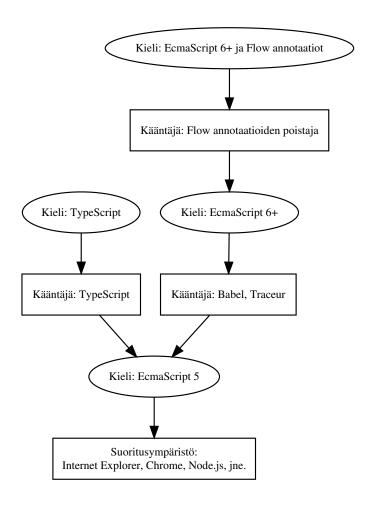
TypeScript ja Flow tarjoavat käännösaikaisen tyypin (type alias) määrittelyyn tiiviimmän ja helppolukuisemman syntaksin [4]:

```
1 type Ostos = {
2   nimi: string;
3   hinta: number;
4 };
```

Tällainen tyypin määritteleminen vaikuttaa ainoastaan käännösvaiheen tyyppitarkastukseen, eikä määrittely tuota tietorakenteita tai muuta sisältöä suoritettavaan JavaScriptohjelmaan.

3.2 Ohjelman kääntäminen ennen suorittamista

JavaScript koodi tulkataan tai käännetään tyypillisesti suorittamisen yhteydessä, selaimesta tai muusta suoritusympäristöstä löytyvän "moottorin" toimesta. EcmaScript-standardin mukaista koodia suorittamaan suunnitellut moottorit, kuten V8 tai SpiderMonkey, eivät kuitenkaan osaa käsitellä TypeScript- tai Flow-annotaatioilla merkattua koodia. Näinollen TypeScript- tai Flow-annotoitu koodi on välttämätöntä kääntää muotoon jossa annotaatiot on poistettu ja jäljellä on enää standardinmukainen JavaScript. Koska JavaScriptin käyttäminen ei normaalisti vaadi erillistä käännösvaihetta, useissa projekteissa ei ole sellaista käytetty. Koodin minimointi ja muu optimointi on ollut parhaiden käytäntöjen mukaista

Kuva 3.1: Vaihtoehtoisia käännösprosesseja

jo tovin, mutta tällaiset koodinkäsittelyt tehdään yleensä vasta ennen ohjelman julkaisua. Kehittäjät ovat tavanomaisesti voineet suorittaa kirjoittamansa JavaScriptin sellaisenaan kehitysympäristössä. Käännösvaiheen aikavaatimus pyritään luonnollisesti pitämään mahdollisimman pienenä, mutta se on silti projektin monimutkaisuuteen ja kehitysnopeuteen vaikuttava tekijä, tulee tulee huomioida työkalun käyttöönotossa.

Kuva 3.1 esittää erilaisia käännösprosesseja eri JavaScript-ohjelman kehityskielille. Jos koodi kirjoitetaan kaikkiin suoritusympäristöihin soveltuvalla kielen versiolla, kuten EcmaScriptin versiolla 5 (2011), käännösvaihe voidaan jättää kokonaan väliin. Kielen uudemmat versiot ovat kuitenkin tuoneet monia lisäominaisuuksia, joiden käyttäminen vanhempia selaimia tukevissa ohjelmissa vaatii joka tapauksessa käännösvaiheen staattisesta

tyypittämisestä riippumatta. Uusia JavaScript- ominaisuuksia hyödyntäville projekteille koodin kääntäminen ei siis tule täysin uutena vaiheena.

3.3 Työkalun vaiheittainen käyttöönotto

JavaScript-kirjastojen hallintaan tarkoitettu rekisteri npm on yksi suurimmista ohjelmistoekosysteemeistä [9]. Tutkinnon kirjoittamisen hetkellä rekisterin kotisivu, npmjs.com ilmoitti ladattavissa olevien pakettien määräksi yli 595 000. Avoimessa jakelussa olevien kirjastojen lisäksi JavaScriptiä käyttävillä kehittäjillä voi olla suuri määrä valmista JavaScript-koodia, jota voi hyödyntää uusissa projekteissa. Jotta TypeScript, Flow ja Closure olisivat hyödyllisiä työkaluja JavaScript-ohjelmien kehitykseen, on niiden oltava yhteensopivia sellaisen JavaScript-koodin kanssa jonka kehitykseen ei kyseistä työkalua ole käytetty.

TypeScript ja Flow tukevat erityisiä määrittelytiedostoja, joiden sisältämällä tyyppiannotoidulla koodilla määritetään kirjaston tai muun JavaScript-koodin ulkoisen rajapinnan tyyppimäärittelyt. Näiden tiedostojen kirjoittamiseen käytetty syntaksi on muuten sama kuin muissakin tiedostoissa, muuta niiden funktio- ja metodimäärittelyistä on jätetty implementaatiot kokonaan pois. Tiedoston ei ole tarkoitus olla osana varsinaista suoritettavaa koodia, vaan se palvelee ainoastaan kuvauksena sellaisen koodin tyyppimäärittelystä, jonka käsittelyä TypeScript ja Flow eivät muuten voisi valvoa. TypeScriptillä voitaisiin esimerkiksi kirjoittaa seuraava tiedosto ostoskori.d.ts, jonka tehtävä on annotoida toista tiedostoa ostoskori.js.

```
1 /** Laittaa tuotteen ostoskoriin. */
2 export function lisaaTuote(ostos: Ostos): void;
```

Listaus 3.3: Esimerkki TypeScript määrittelytiedostosta ostoskori.d.ts Tämän jälkeen TypeScript tiedostosta käsin voidaan kutsua tätä JavaScript-funktiota siten, että TypeScript valvoo tyyppien oikeellisuutta.

```
1 import * as ostoskori from "./ostoskori";
2
3 ostoskori.lisaaTuote({ nimi: "juusto", hinta: 5 });
```

Listaus 3.4: JavaScript-koodin kutsuminen TypeScript tiedostosta tuotesivu.ts Joissain tapauksissa kirjastoille tai kehittäjän omalle aiemmin kirjoitetulle JavaScript koodille ei kuitenkaan ole valmiita TypeScript-tyyppimäärittelyjä eikä niitä syystä tai toisesta voida luoda ennen muun kehityksen jatkamista. Kaikkien kolmen työkalun tärkeimpiin ominaisuuksiin kuuluu tuki vaiheittaiselle käyttöönotolle, eli käytännössä yhteenspivuus täysin tyyppitarkastamattoman koodin kanssa. Sekä Flow että TypeScript tarjoavat erityisen yleisviittaustyypin Any, jota voi käyttää kuvaamaan mitä tahansa JavaScript arvoa [4]. Any-tyyppiseen muuttujaan voidaan asettaa mikä tahansa arvo ja Any tyyppinen arvo voidaan asettaa mihin tahansa muuttujaan tai funktioparametriin. Any tyyppin avulla muuten staattisesti tyypitetyssä ohjelmassa voidaan ohittaa käännösaikainen tyyppien tarkistaminen sellaisten koodin osien kohdalla joiden ajonaikaista arvoa olisi muuten vaikea tai mahdotonta määritellä käännösaikana. Näin ollen, mikäli tarve vaatii täysin annotoimattoman JavaScript moduulin käyttämistä, kaikkien kyseisestä moduulista tuotujen arvojen voidaan määrittää olevan tyyppiä Any, jolloin tarkastaja ei kiinnitä huomiota siihen miten JavaScriptillä määritettyjä funktioita tai muita arvoja käsitellään.

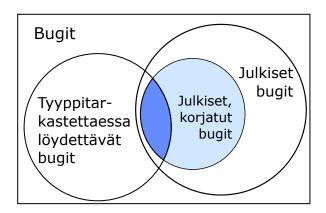
Virheiden havaitseminen

4.1 Virheiden havaitseminen

Kenties tärkein staattisen tyyppijärjestelmän tehtävä on havaita ja estää ohjelmoijan virheitä. Tässä esitellyt työkalut, mahdollisesti Closure kääntäjää lukuunottamatta, onkin kehitetty erityisesti tätä tarkoitusta varten.

Kaikki kolme työkalua antaisivat käännösvirheen jos esimerkeissä 3.1 ja 3.2 esiteltyä funktiota kutsuttaisiin virheellisesti esimerkiksi listalla hintaa kuvaavia numeroita, sillä funktion parametrin on annotoitu olevan lista "Ostos"-tyyppimääritelmän mukaisia objekteja. Esimerkiksi virheellinen kutsu ostoskorinHinta([5, 10, 15]) ei itse asiassa aiheuttaisi suoritettaessa ohjelman keskeyttävää virhettä. ostos.hinta ilmaisu on sallittu vaikka muuttuja ostos olisikin arvoltaan numero eikä objekti. Tällöin ilmaisun arvo on undefined ja lausekkeen summa += ostos.hinta jälkeen summa muuttujan arvo on erityinen ei-numeroa kuvaava NaN [10]. Käännösaikaisen tarkistamisen merkitys korostuu erityisen hyödylliseksi tämänkaltaisen ohjelmointivirheen kohdalla, sillä virhe ei välttämättä ole muutoin helposti havaittavissa. Funktiokutsu ei aiheuttaisi helposti todennettavaa suoritusaikaista virhettä, joten ei-toivottu palautusarvo NaN saattaisi kiertää ohjelman operaatioiden välillä pitkällekin aiheuttaen muita loogisia virheitä.

Vuonna 2017 tehdyssä tutkimuksessa TypeScriptin ja Flown vaikutuksesta avoimen

Kuva 4.1: To Type or Not to Type: Quantifying Detectable Bugs in JavaScript - tutkimuksen käsittelemät bugit[11].

lähdekoodin JavaScript-projekteihin havaittiin, että vähintään 15% ilmoitetuista ja korjatuista bugeista olisi voitu havaita ja välttää jos projektin kehitykseen oltaisin käytetty jompaakumpaa näistä työkaluista [11]. To Type or Not to Type: Quantifying Detectable Bugs in JavaScript -tutkimuksen arvioinnissa huomioitiin lisäksi, että tulos on tutkimusmenetelmästä johtuen mitä luultavimmin alempi kuin tällaisen muutoksen tuoma todellinen vaikutus. Tutkimus toteutettiin muuntamalla avoimen lähdekoodin JavaScript-kirjastoja ensin staattisesti tyypitettyyn muotoon ja sitten testaamalla kuinka hyvin tyyppitarkastus havaitsi ennalta tunnettuja bugeja aiheuttavan koodin. Sen ulkopuolelle jäivät bugit joita ei oltu vielä korjattu tai havaittu, sekä bugit jotka kehittäjä oli havainnut jossain kehitysvaiheessa ennen virheellisen ohjelman julkaisua. Staattisen tyyppitarkastus luultavasti auttaisi vähentämään myös näitä bugeja.

Kuvaajan 4.1 esittämässä tilanteessa suuri osa bugeista ei ole julkisia, eli kehittäjät eivät ole havainneet bugia eivätkä käyttäjät ole ilmoittaneet sellaisesta. Esimerkiksi seuraavanlainen koodi saattaisi aiheuttaa vaikeasti havaittavan virheen, joka jäisi dynaamisessa testaamisessa huomaamatta:

```
1 if (viikonpaiva === "perjantai") {
2    // Alennus perjantaisin 5 euroa
3    ostoskori.lisaaTuote({ nimi: "astiasto", Hinta: 10 });
4 } else {
5    ostoskori.lisaaTuote({ nimi: "astiasto", hinta: 15 });
6 }
```

Listaus 4.1: Vaikeasti havaittavan virheen aiheuttava koodiesimerkki Esimerkin koodi ei toimi oikein perjantaisin, sillä Ostos -tyyppisen objektin ominaisuus hinta on virheellisesti kirjoitettu isolla alkukirjaimella. Koska bugi toistuu vain tietyissä olosuhteissa, se voi pysyä havaitsemattomana pitkään. Staattiselle analyysille konditionaalisen ohjelman tarkistaminen ei kuitenkaan ole ongelma ja tyyppiannotoituna kaikki kolme työkalua pystyvätkin osoittamaan esimerkissä olevan virheen.

4.2 Ohjelman optimointi käännösvaiheessa

Aivan ensimmäiset tyyppijärjestelmät, kuten Fortranin staattinen tyypitys, kehitettiin laskutoimitusten suoritusajan optimointia varten [12]. Myös uudemmissa kielissä muuttujien tyypeistä saatavilla olevaa tietoa voidaan käyttää ajonaikaisen turvallisuuden varmistavien tarkistusten optimointiin.

Kun JavaScriptia optimoidaan käännösvaiheessa, on kuitenkin usein hyödyllistä kiinnittää enemmän huomiota tuotetun koodin kokoon kuin suoritusaikaiseen tehokkuuteen. Tyypillinen JavaScript-ohjelma ladataan sivulle saapuessa internet-yhteyden yli juuri ennen suorittamista, minkä vuoksi ladattavan koodin koon kasvattaminen minimaalisen suoritusajan edun vuoksi ei usein ole kokonaisuudessaan hyödyllistä. Closure compiler on kehitetty erityisesti JavaScript-koodin koon optimointia ajatellen. Muuttujanimet voidaan helposti uudelleennimetä ilmankin staattisen tyypityksen apua, mutta sen lisäksi myös joukko muita koodia keventäviä optimointeja on käytettävissä kun kääntäjällä on muuttujien tyypeistä saatava tieto käytettävissä. Closure-kääntäjä osaa uudelleennimetä myös

luokkamuuttujien nimiä lyhyemmiksi, poistaa käyttämätöntä koodia, sekä function inlining.

4.3 Tyyppimäärittelyt dokumentaationa

Eksplisiittisesti kirjoitetut tyypit sekä editorin antama tieto muuttujien tyypeistä voi toimia myös aiemmin kirjoitetun koodin dokumentaationa ja kuvauksena siitä, miten moduulia on tarkoitus käyttää. Nykyaikasten editorien vakio-ominaisuuksiin kuuluu kirjoittamisen tukeminen automaattisilla ehdotuksilla. Ehdotukset nopeuttavat pitkien metodinimien kirjoittamista ja toimivat eräänlaisena dokumentaation lähteenä, sillä ohjelmoija voi tutkia luokan tai paketin tarjoamaa sisältöä ehdotettuja nimiä selaamalla. Automaattisia ehdotuksia on mahdollista tarjota myös dynaamisesti tyyppitarkastetuille kielille, mutta koodipohjan kasvaessa ja muuttuessa monimutkaisemmaksi ehdotusten tarkkuus on vaikea pitää samalla tasolla kuin staattisesti tyypitetyissä kielissä. Huonoimmillaan ehdotetut muuttuja- ja metodinimet valitaan yksinkertaisesti listaamalla avoimista tiedostoista löytyviä nimiä, välittämättä sen enempää siitä onko nämä metodit määritetty juuri kyseiselle tyypille. Edistyneemmät ehdotusmoottorit kuten Visual Studiossa käytetty IntelliSense, suorittavat osaa JavaScript-koodista taustalla ja analysoivat siten muuttujien tyyppejä ajonaikana [13, 14]. Tämä tekniikka yhdistettynä tavanomaisempaan tyyppien käännösaikaiseen päättelyyn voi riittää tarjoamaan melko kattavan kuvauksen jonkin muuttujan tyypistä, mutta jää silti jälkeen siitä tarkkuudesta jonka IntelliSense osaa antaa TypeScriptillä kirjoitetulle koodille.

Automaattisten ehdotusten vaikutuksesta ohjelmointityön tehokkuuteen ei kuitenkaan ole yleisesti hyväksyttyä, tutkittua varmuutta. Vaikka metodien nimet olisivatkin ohjelmoijan nähtävillä editorissa, ne eivät välttämättä sellaisenaan tarjoa tarpeeksi hyötyä dokumentaationa jotta työtehokkuus kasvaisi merkittävästi. Vuonna 2015 toteutettu tutkimus "An Empirical Investigation of the Effects of Type Systems and Code Completion on

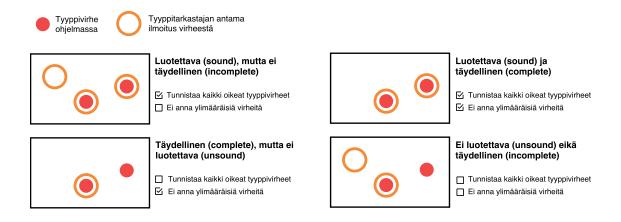
Kuva 4.2: IntelliSensen tarjoamat ehdotukset TypeScriptille (vasemmalla) ja JavaScriptille (oikealla).

API Usability using TypeScript and JavaScript in MS Visual Studio" testasi staattisen tyypityksen ja automaattisten ehdotusten tehokkuutta antamalla osallistujille toteutettavaksi ohjelmointitehtävän JavaScriptillä ja TypeScriptillä, automaattisten ehdotusten kanssa ja niitä ilman [15]. Tuloksissa ei näkynyt tilastollisesti merkittävää eroa automaattisten ehdotusten kätyön ja niiden käyttämättä jättämisen välillä, vaikka TypeScriptiä käyttäneet suoriutuivatkin tehtävästä muista syistä JavaScriptiä käyttäneitä tehokkaammin.

Ongelmat JavaScriptin staattisessa tyypittämisessä

5.1 Luotettavuus, täydellisyys ja käytännöllisyys

Tyyppijärjestelmän luotettavuus (soundness) kuvaa sitä, kuinka suuren osan mahdollisista ohjelmointivirheistä se estää. Täysin luotettava (sound) tyyppijärjestelmä estää kaikki sellaiset virheet jotka sen on tarkoitus estää [16]. Täydellisyys (completeness) puolestaan kertoo salliiko tyyppijärjestelmä kielen sellaiset ominaisuudet jotka eivät olisi ajonaikana tyyppivirheitä [12, 16].

Kuva 5.1: Tyyppijärjestelmän luotettavuus ja täydellisyys

Jotta JavaScriptiä analysoiva tyyppijärjestelmä olisi luotettava, sen on annettava virhe esimerkiksi seuraavasta ohjelmasta:

```
1 function osta(ostos) {
2   lisaaTuote({
3     nimi: ostos.nimi,
4     hinta: ostos.hinta
5   });
6 }
7 
8 osta({ nimi: 'juusto', hinta: 5 });
9 osta({ hinta: 5 });
```

Listaus 5.1: Virheellinen JavaScript-ohjelma: Lisätyllä tuotteella ei ole nimeä. Toisaalta jotta JavaScriptiä analysoiva tyyppijärjestelmä olisi täydellinen, sen on sallittava tämä korjattu versio ylläolevasta ohjelmasta:

```
function osta(ostos) {
2
     if (typeof ostos.nimi === 'string') {
       lisaaTuote({
3
4
         nimi: ostos.nimi,
5
         hinta: ostos.hinta
6
       });
7
     }
8
  }
9
10 osta({ nimi: 'juusto', hinta: 5 });
11 osta({ hinta: 5 });
```

Listaus 5.2: Toimiva JavaScript-ohjelma: Virheelliseltä kutsulta on suojauduttu tarkistuksella.

Esimerkit 5.1 ja 5.1 toimivat odotetulla tavalla Flow:ssa. TypeScript vaatii eksplisiittisen tyyppiannotaation osta-funktiolle, mutta toimii muuten samalla tavalla.

Yhteenveto

Lähdeluettelo

- [1] Transition to OO programming Safety and strong typing. URL http://www.cs.cornell.edu/courses/cs1130/2012sp/ 1130selfpaced/module1/module1part4/strongtyping.html.
- [2] JavaScript language resources. URL https://developer.mozilla.org/en-US/docs/Web/JavaScript/Language_Resources.
- [3] Standard ECMA-262 ECMAScript 2017 Language Specification. URL https://www.ecma-international.org/publications/standards/Ecma-262.htm.
- [4] TypeScript Language Specification. URL https:
  //github.com/Microsoft/TypeScript/blob/
  b8fbf884d0f01c1a20bb921cc0a65d6c1a517ee8/doc/
  TypeScript%20Language%20Specification.pdf, versio 1.8.
- [5] Installing and setting up Flow for a project. URL https://flow.org/en/docs/install/.
- [6] Closure Compiler. URL https://developers.google.com/closure/ compiler/.

LÄHDELUETTELO 22

[7] Annotating JavaScript for the Closure Compiler. https://github.com/google/closure-compiler/wiki/
Annotating-JavaScript-for-the-Closure-Compiler.

- [8] Anders Hejlsberg. Microsoft Build 2014. TypeScript, maaliskuu 2014. URL https://channel9.msdn.com/Events/Build/2014/3-576.
- [9] Shriam Rajagopalan Erik Wittern, Philippe Suter. A Look at the Dynamics of the JavaScript Package Ecosystem. 2016.
- [10] Ecma International. *ECMA-262 Section 12.8.3*, kesäkuu 2017. URL https://www.ecma-international.org/ecma-262/8.0/index. html#sec-additive-operators, versio 8.0.
- [11] Earl T. Barr Zheng Gao, Christian Bird. To Type or Not to Type: Quantifying Detectable Bugs in JavaScript. 2017.
- [12] Benjamin C. Pierce. Types and Programming Languages. The MIT Press, 2002.
- Language [13] Previewing Salsa – the Vi-New JavaScript Service in Studio "15". huhtikuu 2016. https://blogs. sual **URL** msdn.microsoft.com/visualstudio/2016/04/08/ previewing-salsa-javascript-language-service-visual-studio-15/.
- [14] JavaScript Language Service in Visual Studio, tammikuu 2017.

  URL https://github.com/Microsoft/TypeScript/wiki/

  JavaScript-Language-Service-in-Visual-Studio#

  unsupported-patterns.
- [15] Stefan Hanenberg Lars Fischer. An Empirical Investigation of the Effects of Type Systems and Code Completion on API Usability using TypeScript and JavaScript in MS Visual Studio. lokakuu 2015.

LÄHDELUETTELO 23

[16] CSE341: Programming Languages Winter 2013 Unit 6 Summary, 2013. URL https://courses.cs.washington.edu/courses/cse341/13wi/ unit6notes.pdf.